

עמ"ת 18840/10/19 - מ"ע נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

23.10.2019

עמ"ת 18840-10-19 מ"ע נ' מדינת ישראל
לפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

מ"ע
ע"י ב"כ עו"ד דורון נוי, יהלי שפרלינג ועדן נחום
נגד
מדינת ישראל
העורר (הנאשם)
ע"י ב"כ עו"ד רונן בן נעים (יחידת תביעות משטרת זבולון)
המשיבה

החלטה

א. ההליך

1. ערר על החלטת בית משפט השלום קריות (כב' השופט **מר יוסף טורס**) מתאריך 3.10.2019 בתיק מ"ת 14568-09-19.
2. בהחלטת בית משפט קמא, מושא הערר שלפני, הורה בית משפט קמא להאריך מעצרו של העורר עד תום ההליכים המתנהלים נגדו בתיק פ' 14485-09-19. בית המשפט מצא, שקיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות שנטען כי בוצעו על ידי העורר, כי בעורר קיימת מסוכנות "בעצימות גבוהה" כלפי המתלוננת, וכי בשלב זה לא הוצגה לבית המשפט חלופת מעצר המאיינת את מסוכנותו.

ב. כתב האישום

3. לפני מספר חודשים עזבה בת זוגו של העורר, הגב' ש' (ולהלן - "ש"), את ביתם המשותף, עם שני ילדיהם. במהלך חודש יולי 2019, לאחר מעשה אלימות שנעשה כלפי ש' על ידי אחיו של העורר, ב' שמו, עברו ש' והילדים להתגורר במקלט לנשים מוכות למספר ימים. בתאריך 10.8.2019 עזבו ש' והילדים את המעון, ועברו להתגורר, ביחד עם הוריה של ש', בבית שהוריה של ש' שכרו בקרית מלאכי.

4. העורר, אשר לא ידע היכן ש' והילדים מתגוררים, הצליח לאתר את כתובתם, וזאת באמצעות מכר שלו, בשם חיים איפרגן, העובד בחברת "הוט". מר איפרגן מסר לעורר את כתובת המגורים של ש' והילדים מתוך מאגר הנתונים של חברת "הוט". אציין, כי מחומר החקירה עולה, שזו הייתה דרכו של העורר לאתר כתובות של אנשים שונים (וראו הודעתה של ש' מתאריך 25.8.2019, עמ' 2 שורה 45, וכן הודעתה מתאריך 29.8.2019, עמ' 4 שורה 101, שם מסרה ש' שהעורר "מתעסק בהלוואות").

5. משנודעה לעורר הכתובת בה ש' והילדים מתגוררים בקרית מלאכי, יזם העורר בתאריך 21.8.2019 נסיעה לקרית מלאכי. הנסיעה התבצעה במכונית מסוג "סקודה", ואל העורר הצטרפו חבריו, א"א ומ"ב. על פי כתב האישום, "בשעה 19:30 נראו העורר והאחרים בקרית מלאכי ברחוב היונה 4, כשהם מבצעים מספר נסיעות בשביל הגישה לרחוב ולאחר מספר דקות עוזבים את המקום".

אציין כבר בשלב זה, שהעורר אינו מכחיש, שאכן בתאריך 21.8.2019 ביקר בקרית מלאכי והיה ליד בית המגורים בו מתגוררים ש' והילדים. אוסיף ואציין, שבחקירתו מסר העורר, כי ביקר שמקום מתוך געגועים ודאגה לילדיו.

6. על פי כתב האישום, לאחר הביקור שביקר העורר בקרית מלאכי בתאריך 21.8.2019, ביקר העורר שם פעם נוספת. הביקור השני נערך ארבעה ימים לאחר מכן, בתאריך 25.8.2019, בסביבות בשעה 04:30 לפנות בוקר. נטען בכתב האישום, כי באותו ביקור הגיע העורר למקום עם שלושה אנשים נוספים, שזהותם אינה ידועה, והפעם במכונית פרטית מסוג "יונדאי".

אציין, כי בתיק החקירה מצויות ראיות לכאורה, לפיהן, הן מכונית הסקודה והן מכונית היונדאי, היו בזמנים הרלבנטיים בהחזקתו של חברו של הנאשם, מ"ב. מ"ב נחקר במשטרה, אך לאורך כל חקירתו שמר על "זכות השתיקה", ולחלק מתשובותיו צרף ניבולי פה וקללות. נזכור, ש"זכות השתיקה" נועדה לאפשר לנחקר שלא למסור פרטים העלולים להפליל את עצמו. מכאן מתבקשת המסקנה הפשוטה, והיא, שנחקר ששומר על זכות השתיקה חושש שתשובותיו תגרומונה להפללתו. הפועל היוצא מכך הוא, שלפחות לכאורה, מ"ב שמר על זכות השתיקה משום שחשש להפליל את עצמו.

7. ביחס לביקור השני של העורר בקרית מלאכי, נטען בכתב האישום, כי כאשר העורר וחבריו הגיעו לקרית מלאכי ברכב היונדאי, הם "נכנסו לשביל הגישה לרחוב כשאורות הרכב כבויים, החנו את הרכב ויצאו מתוכו כשהם עוטים על גופם עליוניות המכסות את ראשם ואוחזים בידם אלות, קפצו מעל הגדר המקיפה את הבית ונכנסו לחצר בעוד המתלוננת וילדיה הקטינים והוריה נמצאו ישנים בדירה". עוד נטען בכתב האישום, כי "הנאשם נעמד עם גופו במרפסת הבית כשהתריס של החלון פתוח למחצה אך חלון הזכוכית סגור, היכה הנאשם נמרצות בחלון הסלון באמצעות האלה שהייתה ברשותו כך שהחלון נשבר, תוך שהוא צועק ומקלל בהמשך הרסו הנאשם והאחרים, במזיד ושלא כדין, רכב השייך למתלוננים מסוג פולקסווגן אשר חנה

בחניית הבית, בכך שהכו ברכב פעמים רבות באמצעות האלות וחלונות הרכב נופצו ודלתות הרכב התעקמו". בנוסף לכך נטען, כי בהמשך לדברים אלה הכו העורר וחבריו בכלי רכב נוסף, מסוג מזדה, השייך למתלוננים, ואשר חנה בסמוך לבית, ושברו את שמשות הרכב וגרמו נזקים לדלתותיו.

8. יצוין, כי במהלך הדיון בבית משפט קמא לא חלק בא כוח העורר על האירוע שאירע למתלוננים, אך לטענתו, ידו של העורר לא הייתה במעשה.

ג. ראיות לכאורה

8. בית משפט קמא ניתח באופן מפורט את הראיות לכאורה שנאספו במהלך חקירת המשטרה, ומצא כי הראיות שנאספו קושרות את העורר כאחד ממבצעי האירוע האלים. בית המשפט קמא הוסיף, שאף אם היה מקום להניח שהעורר לא השתתף באירוע האלים, כי אז הראיות שנאספו קושרות אותו בבירור לקשירת קשר עם אחרים לביצוע המעשים, בכך שהזמין את התקיפה האלימה מהאחרים.

9. בא כוח העורר סבור כי שגה בית משפט קמא בעוצמה שייחס לראיות שנאספו במהלך החקירה. את טיעונו מיקד בא כוח העורר בשלושה נושאים:

(א) סרטון מצלמת האבטחה של הבית השכן:

לטענת בא כוח העורר, התמונות שהופקו ממצלמת האבטחה, המותקנת בבית השכן לבית בו מתגוררת משפחתה של ש', הן תמונות באיכות גרועה. מהסרטון שצולם לא ניתן ללמוד מה מספר מכונית היונדאי שצולמה, והזיהוי היחיד הוא למעשה היעדר "צלחת" בגלגל הימני הקדמי. בא כוח העורר הוסיף וטען, כי שגה בית משפט קמא בקביעתו, שמכונית היונדאי נתפסה על ידי המשטרה.

(ב) הודעת אמה של ש', הגב' מ"ד:

בא כוח העורר טען, כי אין ליתן משקל לזיהויו של העורר, הבא מפיה של הגב' מ"ד. לטענת בא כוח העורר, כבר בהודעה שמסרה הגב' מ"ד למוקד המשטרה, לא נקבה הגב' ד' בשמו של העורר והודיעה כי "מישהו בא..". כמו כן הצביע בא כוח העורר על גרסאותיה השונות של הגב' מ"ד ביחס לזיהויו של העורר.

(ג) זיהוי העורר על ידי ש' עצמה:

בא כוח העורר טען, כי אין לקבל את זיהוי העורר, הבא מפיה של ש', שכן כל הזיהוי של ש' הוא זיהוי מתוך סרט מצלמת האבטחה שהוצג לה, והיא זיהתה אותו על פי הליכתו. לטענת בא כוח העורר, זיהוי שכזה עוצמתו חלשה, ואין לבסס עליו את מעצרו של העורר.

10. שקלתי טענות בא כוח העורר ובחנתי את חומר החקירה, והנני סבור שאין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא. כמו בית משפט קמא, הנני סבור כי במהלך החקירה נאספו ראיות המצביעות על כך, שלכאורה העורר לקח חלק בתקיפה האלימה שאירעה בקרית מלאכי בתאריך 25.8.2019, ובעיקרם של דברים מדובר בראיות הבאות:

(א) ש' אמנם לא ראתה את העורר וחבריו בשעת מעשה, והיא ירדה מהקומה השניה של הבית לאחר ששמעה רעש חזק. ש' שאלה את הוריה מה קרה, והם אמרו לה ש"מ' היה פה" (הודעת ש' מתאריך 29.8.2019 עמ' 1 שורה 7). באותה הודעה הוסיפה ש' ותארה את מסכת האלימות שחוותה מידי של העורר, וכן את האירוע בו אחיו של העורר, ב', תקף אותה, עד כי היא חששה לצאת מהבית בנשר (שם, עמ' 2 שורה 49). בחקירתה של ש' בתאריך 2.9.2019 הוצג לש' סרט מצלמת האבטחה, שצולם במצלמות האבטחה של הבית השכן בקרית מלאכי, והיא נשאלה האם היא מזהה את "מ" (העורר), וכך השיבה:

"בסרטון אני רואה ארבע אנשים. מתוך הארבעה אנשים אני מזהה את מ'. אני מזהה את מבנה הגוף שלו שהוא רזה גבוה רגליים גבוהות רזות, אני מזהה את התנועות שלו את הכיפוף בגב העליון. רואים אותו בסרטון שהוא נכנס לרכב בצד ימין של הרכב למושב הנוסע שליד הנהג. אני בטוחה במאה אחוז שזה מ' אני מכירה אותו 13 שנה אני מזהה אותו."

ובהמשך הדברים:

"כן אני מזהה אותו (את "מ" - "י"כ) עם מכנס אפור עומד ליד שער הכניסה הגדול עם עוד אדם נוסף ובהמשך הוא הולך ראשון האדם הנוסף הולך אחריו ונכנסים לבית."

ש' הייתה בת זוגו של העורר משך 13 שנים, והוא אבי שני ילדיה. ש' מכירה את העורר ואת מבנה גופו, ויש בדבריה זיהוי חד משמעי לכאורה של העורר, כמי שהשתתף בתקיפה האלימה בתאריך 25.8.2019.

(ב) אף אמה של ש', הגב' מ"ד זיהתה את העורר. לא נעלמו מעיני טענות בא כוח העורר, כי הגב' מ"ד לא הייתה עקבית בהודעותיה בנוגע לאופן בו ראתה את פניו של העורר. ואולם, לצד הזיהוי החד

משמעיו של ש' את העורר, מתוך סרטון מצלמת האבטחה של בית השכנים, אין לבטל את הזיהוי שהגב' ד' זיהתה את העורר בשעת ביצוע המעשה, ואין לבטל את העובדה, שמיד לאחר שש' ירדה מהקומה השניה, הגב' מ"ד אמרה לה "מ' היה כאן". אוסיף לכך, שגם אם עלול להתעורר ספק, האם הגב' מ"ד ראתה את פניו של העורר במידה כזו או אחרת, הרי שבהודעתה מתאריך 25.8.2019 מסרה הגב' ד', כי היא מכירה את העורר 17 שנים, וכי מזהה את העורר "בקול, בגובה ובמבנה הגוף".

(ג) ש', על פי הודעותיה, חוותה אלימות מצד הנאשם ואחיו. מטעם זה עקרה למקלט לנשים מוכות, ולאחר מכן, כאשר עקרה לקרית מלאכי, שמרה את כתובת מגוריה בסוד. העורר לעומת זאת, פעל לאיתור כתובתה של ש', ולאחר שגילה את הכתובת, הוא דואג לבקר במקום. במילים אחרות, העורר רודף אחרי ש' ומשפחתה. יתרה מזאת: בשיחה שקיים העורר עם אחיו אמר העורר לאחיו שכלל אינו יודע היכן מצויה קרית מלאכי. ואולם, עתה כבר אין מחלוקת, שבתאריך 21.8.2019 העורר ביקר בקרית מלאכי. בהודעתו מתאריך 5.9.2019 (עמ' 13 שורה 399), העורר אישר כי הוא ידע שקיימות האזנות על מכשיר הטלפון שלו, ומכאן מתבקשת המסקנה, שהעורר מסר לאחיו שכלל אינו יודע היכן קרית מלאכי כדי לנסות ולהטעות את חוקרי המשטרה, ולהרחיק את החקירה ממנו. כמו בית משפט קמא אף אני סבור, שלשקריו של העורר ולתכחום שבהתנהגותו, יש משמעות מפלילה, המחזקת את כל שאר הראיות שנאספו.

(ד) נראה הדבר לכאורה, שמשפחת ד' מאוד חששה מפניו של העורר. על פי מזכר שנרשם בתאריך 5.9.2019 (מסמך קי"ז בתיק החקירה), לאחר שחוקר המשטרה חקר את הגב' מ"ד, ועדכן אותה כי העורר נעצר, אמרה לו הגב' ד' כדברים הבאים:

"אתה לא יכול לתאר לעצמך מה עברנו בגללו בנשר מהפחד של מה שהוא עלול לעשות היינו עושים תורנות שמירה במרפסת. פשוט לא יאומן איך חיינו בגללו באיזה פחד עד כדי כך שהיינו צריכים לעזוב את הכול כדי לברוח ממנו, עזבנו את הבית, את החברים, את מקומות הבילוי שלנו הכל עזבנו רק כדי לברוח ממנו. ותראה לאן הגעתי. אין לי כאן כלום, לא חברים, לא עבודה כלום אין לי אני לא מכירה כאן אף אחד. ואחרי שהבנתי שהוא מצא אותנו גם פה כל כך רחוק מנשר אני ממש הייתי הרוסה. לאן עד לאן אנחנו צריכים לברוח ממנו. עכשיו כשהוא עצור אפשר לישון בשקט למרות שאני מפחדת מה יהיה אחרי שישחררו אותו, הוא בטוח יחזור לפגוע בנו."

מדבריה אלה של הגב' ד', וכן מהודעתה שנמסרה בתאריך 25.8.2019, עולה, שהמשפחה עזבה את העיר נשר מכיוון שחששה מפניו ומאלימותו של העורר. המשפחה ביקשה להתרחק ממנו, אך העורר, בעזרת המידע שקיבל ממאגר המידע של חברת "הוט", איתר אותה, וחיפש את האלימות כלפיה. דבריה של הגב' ד' בהחלט מחזקים לכאורה את זיהוי העורר, אשר שם לעצמו מטרה לפעול באלימות כלפי המשפחה, בין אם בעיר נשר ובין אם בקרית מלאכי, לשם עקרה המשפחה מתוך פחד

מפניו. מדבריה מתבקש, שמעשה האלימות שנעשה כלפי המשפחה בביקורו השני של העורר בקרית מלאכי, היה המשך למעשי אלימות קודמים שנעשו על ידו כלפי ש' ובני משפחתה.

(ה) האירוע האלים בתאריך 25.8.2019 בוצע ארבעה ימים בלבד לאחר הביקור הראשון שהעורר ביקר בקרית מלאכי. נראה הדבר לכאורה, שהביקור הראשון בקרית מלאכי נועד לבדוק את השטח ולא מתוך דאגה וגעגועים לילדיו. כמו בית משפט קמא הנני סבור שסמיכות הזמנים אף היא ראייה הקושרת את העורר למעשה שנעשה. אוסיף לדברים אלה, שמתבקש הדבר, שאם העורר כל כך דאג לילדיו, היה מנסה לסייע למשטרה לאתר את האנשים שניסו לפגוע בהם. לעומת זאת, בחקירתו הראשונה (בתאריך 2.9.2019) וכן בחקירתו מתאריך 4.9.2019, שמר העורר על זכות השתיקה. צא וראה: האב הדואג חושש להפליל את עצמו, ועל כן הוא שומר על זכות השתיקה, וזאת כאשר המשטרה מנסה לברר מי היו האנשים שתקפו באלימות ובאישון לילה את הבית בו מתגוררים ילדיו. לדברים אלה משמעות רבה במיוחד לאור סמיכות הזמנים בין המועד בו העורר ביקר בקרית מלאכי בתאריך 21.8.2019 למועד בו בוצעה התקיפה האלימה, ולאור העובדה שמחומר החקירה עולה לכאורה, שהעורר נקט באלימות בעבר כלפי ש' ובני משפחתה.

(ו) שתי המכוניות שנעשה בהן שימוש לצורך הנסיעות לקרית מלאכי, נקשרות אל העורר באמצעות חברו מ"ב, אשר כאמור שמר על זכות השתיקה. אמנם, במצלמות האבטחה לא ניתן לראות את מספרה של מכונית היונדאי, אך באופן ברור מדובר במכונית שחסרה לה צלחת הגלגל הימני קדמי, וקיימים צילומים ממצלמות המשטרה, המלמדים על כך, שמכונית זו הגיעה לקרית מלאכי מהצפון. קיימת אף ראייה, כי בתאריך 25.8.2019, בשעה 08:53 בבוקר, העורר נראה נוסע ברכב יונדאי זהה, בצומת שמרת, והוא יושב במושב שליד הנהג. העורר אישר זאת, אם כי לטענתו "הקפיצו אותי בבוקר מקרית אתא לנהריה" (הודעת העורר מתאריך 7.9.2019 עמ' 3 שורה 53). אמנם, מכונית היונדאי לא "נתפסה" על ידי המשטרה, אך היא אותרה על ידי המשטרה באמצעות בעליה, שמסר כי מסר את המכונית למשך מספר ימים למ"ב, שהתעניין ברכישתה. כאשר המכונית נבדקה על ידי חוקרי המשטרה, נמצא כי היא חסרה צלחת בגלגל הקדמי ימני, וכי הצלחת החסרה נמצאת בתא המטען.

(ז) בתאריך 5.9.2019 הוצגו לגב' מ"ד תמונות של מכונית הסקודה ושל מכונית היונדאי. תמונות אלה צולמו במצלמות דרך המותקנות לאורך צירי תנועה מרכזיים. תמונת מכונית הסקודה צולמה בתאריך 21.8.2019, ותמונת מכונית היונדאי צולמה בתאריך 25.8.2019. בשתי התמונות זיהתה הגב' מ"ד את העורר כמי שיושב במושב שליד הנהג.

(ח) בתאריך 4.9.2019 נחקר העורר לראשונה והתבקש למסור אליבי. העורר שמר על זכות השתיקה

(הודעת העורר מתאריך 4.9.2019 עמ' 2 שורה 9). נראה לכאורה שהעורר, כמו חברו מ"ב, חושש שדברים שימסור, לרבות גרסת אליבי, יגרמו להפלתו. ואולם, בהודעה שמסר העורר בתאריך 5.9.2019 מסר העורר גרסה ביחס למקום המצאו ביום שבת 24.8.2019. העורר מסר, כי בלילה שבין יום שבת ליום א' (הוא הלילה בו הותקפה משפחת ד') הוא ישן בביתו ביחד עם חברתו ק' וחבר נוסף, שהעורר נמנע מלנקוב בשמו ("בוא נקרא לו איקס"). בבוקר יום א', בשעה 07:00 הגיעה אמו של העורר להסיע אותו, את חברתו ואת החבר "איקס" לקרית אתא, שם הם עברו לרכב היונדאי, כדי לנסוע לנהריה (שם מתגוררת ק'). ואולם, בשונה מגרסת העורר, ק' מסרה, כי בלילה שבין יום השבת ליום א' לא ישן בבית אדם נוסף, וכן מסרה, שהיא והעורר נסעו לנהריה במונית. אם לא די בכך, היא "לא זכרה" אם היה איתם אדם נוסף. אמו של העורר אף היא לא תמכה בגרסת העורר, שכן מסרה שהגיעה בבוקר יום א' והסיעה את העורר ואת חברתו ק' לקרית אתא, כיוון שהם רצו להמשיך בנסיעה במכונית "מזדה שחורה". גם אמו של העורר לא מזכירה את חברו האלמוני של העורר, כמי שהיא הסיעה לקרית אתא. מכל מקום, נראה לכאורה שגרסת האליבי שהעורר הציג בחקירתו, אינה יכולה לעמוד.

11. לפיכך, לאחר ששקלתי את טענות באי כוח הצדדים, ובחנתי את הראיות לכאורה שנאספו במהלך חקירת המשטרה, הנני סבור שאין כל מקום להתערב בקביעתו של בית משפט קמא, שקיימות ראיות לכאורה הקושרות את העורר למעשה התקיפה האלימה שנעשה בבית המגורים בו מתגוררים ש' ובני משפחתה בקרית מלאכי.

ד. עילת מעצר

12. מעשה האלימות, אשר בוצע לכאורה על ידי העורר וחבריו, בוצע באישון לילה כלפי רכוש, ולא גרם לנזקי גוף. ואולם, אין לבודד את מעשה התקיפה ולראותו כמעשה שנעשה כלפי רכוש בלבד, שכן מטרתו הייתה להפחיד את ש' ואת בני משפחתה. יתרה מזאת, הראיות שנאספו מלמדות, שהעורר רדף למעשה אחרי ש', וגם כאשר עברה להתגורר בכתובת שלא הייתה ידועה לעורר, העורר לא הניח לה, ופעל לאתר את הכתובת אליה עקרה באמצעות מכר שלו שיש לו גישה למאגר הנתונים של חברת "הוט".

13. מעשה האלימות שנעשה על ידי העורר, הוא מעשה אלימות כלפי בן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א - 1991, ועל כן מתקיימת חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996. זאת ועוד, לצד חזקת המסוכנות הקבועה בחוק, קיימת בעורר מסוכנות קונקרטיית כלפי ש' ובני משפחתה, ומסוכנות זו דרגתה גבוהה עד מאוד.

14. על כן מתקיימת בעניינו של העורר עילה להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

ה. חלופת מעצר

15. העורר הציע לבית המשפט לשחררו לחלופת מעצר בבית אחיו, באופן שיהיה נתון לפיקוח של גיסתו (אשת האח). בית המשפט פסל חלופה זו, וקבע כרי בנסיבות העניין אין לשחרר את העורר לחופה זו, במיוחד בהינתן שהמפקחת המוצעת היא אשת האח, העומד לדין בעקבות תקיפה שתקף את ש'. כמו כן הוצעה לבית המשפט חלופת מעצר נוספת, והיא שהעורר ישוחרר למשמורת במקום הנקרא "בית חם" בקרית אתא. גם חלופה זו לא התקבלה על ידי בית המשפט, וזאת משום שבית המשפט קמא התרשם, שחלופה זו אינה תואמת את נתוני מסוכנותו הקונקרטיים של העורר.

16. לאחר ששקלתי טענות בא כוח העורר, ועל רקע מעשה האלימות החמור שנעשה על ידי העורר כלפי ש' ובני משפחתה, הנני סבור, שאין כל מקום לשחרר את העורר לחלופת מעצר. מדובר במסוכנות שדרגתה גבוהה מאוד כלפי ש' ובני משפחתה, ובאדם, שלדעתי, אין לתת בו כל אמון שיקיים את תנאי השחרור. לדעתי, כל חלופה שתקבע לעורר, עלולה להעמיד בסכנה את ש' ובני משפחתה, ולחשוף אותם למעשי אלימות נוספים מצדו של העורר.

17. על כן הנני דוחה את טענות בא כוח העורר, כי היה מקום לשקול לשחרר את העורר לחלופת מעצר.

ו. הערה לפני סיום

18. התקיפה האלימה, שנעשתה כלפי ש' ובני משפחתה, התאפשרה לכאורה לאחר שהעורר קיבל מידע על כתובת מגוריה של הגב' מ"ד (אמה של ש') מתוך מאגר המידע של חברת הוט, וזאת אגב ביצוע עבירות, לכאורה, לפי סעיפים 8(ב) ו-16 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981. כאמור לעיל, ש' מסרה בהודעתה מתאריך 25.8.2019, כי זו הייתה אחת מהשיטות של העורר לקבל מידע, ובהודעתה מתאריך 29.8.2019 (עמ' 4 שורה 115), הצביעה על האפשרות שמר חיים איפרגן מסר לעורר מידע זה. מההודעות שנגבו בתאריך 4.9.2019 מעובדי חברת "הוט", מר חיים איפרגן והגב' ענבל יאיר, מצטיירת תמונה מאוד מדאיגה ומטרידה על האופן בו עובדי חברת "הוט" (או עובדי קבלני המשנה שלה) יכולים לשלוף מידע על לקוחות החברה, ולמסור אותם לאנשים חיצוניים, שלא לצורך ביצוע עבודתם בחברה. במקרה שלפני, מסירת המידע חשפה את ש' ואת בני משפחתה למעשה תקיפה חמור שבוצע באישון לילה.

על כן, בסיפא להחלטה זו יינתן צו, המורה לבא כוח המשיבה להעביר העתק מהחלטה זו לרשם מאגרי

המידע במשרד המשפטים, על מנת שישקול האם יש לנקוט בצעדים כל שהם כלפי חברת "הוט" ועובדיה. להעתק החלטה זו, שתשלח לרשם מאגרי המידע, יצורפו העתקים מההודעות שמסרו מר חיים איפרגן והגב' ענבל יאיר.

ז. סוף דבר

19. אשר על כל האמור לעיל, הנני מחליט כדלקמן:

(א) הנני דוחה את הערר.

כפועל יוצא מדחיית הערר תקיים החלטת בית משפט קמא, אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים, המתנהלים נגדו בת"פ (קריות) 14485-09-19.

(ב) בא כוח המשיבה ישלח העתק מהחלטה זו לרשם מאגרי המידע במשרד המשפטים, בצירוף הודעותיהם של מר חיים איפרגן והגב' ענבל יאיר, על מנת שיתן דעתו לדברים שנכתבו בסעיף 18 לעיל.

ניתן היום, כ"ד בתשרי, תש"ף, 23.10.2019, והודע בפומבי.

**יצחק כהן, שופט
סגן נשיא**